

เมื่อประมาณ ๑๔ ปีที่แล้ว เขาคือ หนึ่งในผู้
โชคดี ที่ได้หล่อหลองป้อนงค์แรก โดยตั้งใจ
ทำอย่างสุดกำลัง เราจะมาดูกันว่า หลังจากนั้น
อะไร..เกิดขึ้นกับเขาบ้าง

คุณหนู มานะไชยรักษ์
เจ้าของธุรกิจส่วนตัว

ฝ่าวิกฤตชีวิตได้ด้วย.. หัวใจทองคำ

ปรากฏการณ์..! หัวใจทองคำ

๓๓

เมื่อสิบกว่าปีที่ผ่านมา คุณหนู มานะไชยรักษ์ เคยเป็น
ลูกหนี้แบงก์จำนวนมหาศาล เพราะถูกคุกคามจากภัยทางธุรกิจ
แต่อยู่ๆ ก็มารวยท่ามกลาง IMF เป็นประธานบริหาร
หจก.ชัยพฤกษ์ เสาเข้มและปั้นจั่น อีกทั้งยังนั่งเก้าอี้ประธาน
บริษัทเพชรธานีคอนกรีต จำกัด จนถึงทุกวันนี้อย่างเต็มภาคภูมิ...

“เดิมผมทำธุรกิจเล็กๆ เกี่ยวกับเสาเข้มไม้ แต่หลังจากที่
รัฐบาลประกาศปิดป่า ก็หันมามองธุรกิจเสาเข้มคอนกรีตอัดแรง

โดยเริ่มจากที่ไม่เป็นอะไรเลย แต่ก็ศึกษามาเรื่อยๆ จนขยาย
เพิ่มมาทำเสาเข็มคอนกรีตอัดแรงและพื้นสำเร็จรูป และมีปั้นจั่น
บริการตอกเสาเข็มครบวงจร ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงที่เศรษฐกิจ
ดีมาก ผลิตไม่ทันจำหน่าย จึงได้ขยายโรงงานเพิ่มขึ้นอีก ๒
โรงงาน คือ กรุงเทพมหานครคอนกรีต และเพชรธานีคอนกรีต
ซึ่งการขยายธุรกิจพรวดพรวดพร้อมๆ กัน ผลกระทบที่ตามมา
คือวัตถุดิบมีไม่พอที่จะป้อนให้โรงงานผลิต ผมจึงตัดสินใจเปิด
โรงงานผลิตวัตถุดิบเองอีกแห่ง คือ บริษัท บางกอกสตีลไวร์ จำกัด
ผลิตลวด PC WIRE ซึ่งเป็นหนึ่งในวัตถุดิบที่นำมาทำเสาเข็ม
คอนกรีตอัดแรงของผมเอง เพราะช่วงนั้น ลวด PC WIRE ขาด
ตลาดมากๆ เนื่องจากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และด้านการ
ก่อสร้างในช่วงรัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ บวมจนส่งผล
ให้ผู้ผลิตลวด PC WIRE ผลิตไม่ทันต่อความต้องการของตลาด
เนื่องจากมีผู้ผลิตเพียงไม่กี่ราย ส่งผลให้ผู้ผลิตแต่ละรายมี
รายรับจากการขายลวดจำนวนมหาศาล”

มีเหตุผลหลายอย่างที่ทำให้เขาตัดสินใจจะมาเป็นน้องใหม่
ในวงการลวด ทั้งๆ ที่ตัวเองไม่เป็นมวยอะไรเลย

“ตอนเริ่มเปิดบริษัท ผมกู้เงินมาลงทุนกว่า ๓๖๕ ล้านบาท
ทำให้ยักษ์ใหญ่ในวงการลวด PC WIRE ทั้งหมดหันมาจับมือ

กันทุ่มทุนโรงงานละ ๔๐๐ กว่าล้านบาท รุมจัดการกับผมคนเดียว แค่นี้ผมก็แย่พออยู่แล้ว เพราะเป็นผู้ผลิตน้องใหม่ ลูกค้าก็ยังมี ประสบการณ์ก็น้อย นี่สินก็ท่วมท้นไปหมด แต่เพราะพวกเขากลัวผมจะเข้ามาเป็นส่วนแบ่งทางการตลาดในอนาคต เขาจึงรวมตัวกันใช้วิธีดัมพ์ราคาเหล็กจากต้นทุนจริงๆ กิโลกรัมละ ๒๙ บาท ลงมาขายเพียงกิโลกรัมละ ๑๓ บาท คือ พวกเขาฮั้วกัน ยอมขายแบบขาดทุน บีบให้ผมขายไม่ได้ เรียกว่าฉีกแบ่งกันแย่งกันเลย โดยคิดว่าเป็นวิธีเดียวที่จะใช้เชือดคู่แข่งให้ล้มสลายไปจากวงการนี้ได้ ในพริบตา

ตอนนั้นผมเครียดมาก จะถอนตัวก็ไม่ได้ เพราะทุนที่ลงไปกู๋เขามาทั้งนั้น จะเอาเงินที่ไหนไปคืนธนาคาร ต้องยืมเงินญาติรอบตัว ๓ ล้านบ้าง ๕ ล้านบ้าง ๑๐ ล้านบ้าง ยืมคนรอบตัวจนหมด แต่เหมือนยืมเงินมาฉีกทิ้ง ผมกดดันลู่ทำงานแบบไม่ได้พัก แต่กลับแย่งลงเรื่อยๆ ผมเครียดจนนอนไม่หลับ น้ำหนักลด ความทุกข์และปัญหาที่กดดันเข้ามาในแต่ละวันทำให้แทบจะเป็นโรคประสาท ส่วนภรรยาผมก็เอาแต่ร้องไห้ ชีวิตช่วงนั้นมันเป็นอะไรที่แย่มาก จนต้องวางแผนกับภรรยาว่า..เราคงต้องหนีแล้ว แต่หนีไปต่างประเทศไม่ได้ เพราะเงินเราไม่มีเลย ต้องหนีไปต่างจังหวัดไกลๆ ที่ไม่มีใครรู้จักเรา และใช้ชีวิตเจียบๆ เพราะเราตามใช้หนี้เขาไม่ไหว

ซึ่งตอนนั้นก็มีคนมาชวนให้ไปนั่งสมาธิ เพราะเขาเห็นผมเครียดมาก แต่ผมไม่ไปหรอก คนกลุ่มจะตายอยู่แล้วจะให้ไปนั่งสมาธิ ใครจะไปนั่งได้ แถมเงินก็ไม่มี ผมมองไม่ออกว่าหากไปนั่งแล้วเงินมันจะมาจากทางไหน แต่เขาชวนผมอยู่หลายครั้งมากๆ จนสุดท้ายจึงยอมไป โดยคิดใหม่ว่าอย่างน้อยเพื่อจะช่วยลดอาการเครียดลงสักหน่อยก็ยังดี

ระหว่างที่ไปนั่งสมาธิที่สวนบัว จ.เชียงใหม่ ๑ สัปดาห์นั้น หลวงพี่สุธัมโมท่านเข้ามาทักผมว่า ผมเป็นอะไร ทำไมถึงดูเครียดมาก ดูไม่สดชื่นเลย ผมก็ได้ปรับทุกข์อย่างพรั่งพรูออก

มาให้ท่านฟังว่า ครึ่งนี้..แน่แล้ว บ้าน ที่ดิน โรงงาน บริษัท กำลัง
จะหายวับไปกับตา **เจ้าหนี้รอบตัวรอบด้านเต็มไปหมด ผม**
เตรียมตัวจะหนีแล้ว

ท่านจึงบอกผมว่า ไม่มีอะไรที่จะช่วยผมได้ นอกจากบุญ
ในตัวเอง ดังนั้น**เรื่องนี้ต้องให้บุญช่วย และบุญที่จะช่วย**
ได้ต้องเป็นบุญที่ใหญ่ที่มีกำลังส่งพอ ท่านจึงบอกให้ผมเป็น
ประธานทอง ทำบุญหล่อหลวงปู่วัดปากน้ำทองคำองค์แรก
(พ.ศ.๒๕๓๗) ให้ทำทองท่วมหัว คือเอาทองแท่งมาเรียงต่อๆ กัน
ให้สูง ๒ เมตร รวมน้ำหนักประมาณ ๓ กิโลกรัมกว่า ตอนนั้น
ราคาก็ประมาณ ๑ ล้าน ๒ แสนกว่าบาท ซึ่งเมื่อ ๑๔ ปีที่แล้ว

ถือว่าเยอะมาก ตอนนั้นบอกตรงๆ ผมไม่มีเงินเลย ถ้าจะทำบุญ
 นี่ก็ต้องไปขอยืมเงินเพิ่มอีก หนี้เก่าก็ท่วมหัวอยู่แล้ว จะสร้างหนี้
 เพิ่มโดยการไปยืมเขามาทำบุญก็ใช่เรื่องอยู่ และที่สำคัญ หาก
 ผมทุ่มทำบุญไปแล้ว ธุรกิฉันไม่ฟื้นละ จะทำอย่างไร จึงได้ใช้
 เวลาตัดสินใจอยู่ ๑ คืน และก็มาบึ้งขึ้นว่า เออ..! หากไม่ฟื้น..
 ก็ไม่ฟื้น เพราะยังงี้ก็ตั้งใจจะหนีอยู่แล้ว แต่ก่อนหนี้ได้ทำบุญใหญ่
 กับหลวงปู่ก็ยังมี อีกทั้งเราติดหนี้ตั้งหลายล้าน เพิ่มขึ้นอีกสักล้าน
 ก็ไม่ต่างกันเท่าไร จากความคิดนี้เอง.. จึงทำให้ผมตัดสินใจเป็น
 ประธานทอง โดยการไปหาเงินมาซื้อทองคำ ๙๙.๙๙ % หนักกว่า
 ๓ กิโลกรัม มาถวายเพื่อหล่อหลวงปู่ โดยอธิษฐานขอหลวงปู่
 ให้ผมพ้นวิกฤต ตรงนี้ผมอยากจะชี้แจงเพิ่มเติม เพราะเดี๋ยวมา
 พังผมแล้วจะพากันไปยืมเงินมาทำบุญกันใหญ่ จุดนี้หลวงปู่
 เคยห้ามไว้ว่าอย่าไปยืมเงินใครมาทำบุญ เพราะมันไม่ถูกหลัก
 วิชาจะทำให้เราเป็นกังวล แต่ผมแอบทำเพราะผมตกอยู่ใน
 สถานะเฉพาะตัวที่ไม่เหมือนใคร ผมจึงทำอย่างนี้ได้ แต่ถ้าใคร
 อยากจะได้บุญมาก ให้ทำเต็มกำลังของเราและชวนผู้อื่นจะดีกว่า

จากการตัดสินใจในวันนั้น จึงทำให้ผมมีวันนี้ หลังจากได้
 ทำบุญเสร็จบริษัทเสาชემของผมก็มีรายได้เข้ามากขึ้น ลูกหนี้
 ยอมเอาเงินมาจ่าย คือ ขายเป็นดี เก็บเงินได้ เงินเริ่มทยอย
 เข้ามาให้หมุนเรื่อยๆ ทำให้ผมเริ่มหายใจคล่องขึ้น จนเวลา
 ผ่านไป ๑ เดือน วันมหัศจรรย์ก็มาถึงผม คือ ยักษ์ใหญ่วงการ

ลวด PC WIRE โทรเข้ามาขอพบและยอมมาคุยตกลงราคาของลวดในท้องตลาดใหม่ เพราะเขาเองก็ไม่ไหวแล้วที่ยอมขายขาดทุนจนแบ่งกัที่ฉีกไปใกล้จะหมด จึงยอมขึ้นราคาลวดเข้าสู่ภาวะปกติ และยอมรับให้ผมเกิดในวงการนี้ได้ ตอนนั้นผมดีใจมาก จากหนี้ท่วมหัว พอได้ทำบุญของท่วมหัว ทุกอย่างก็ดีขึ้นหมด เงินทองเข้าบริษัทอย่างรวดเร็ว จนผมสามารถปลดหนี้ได้หมดภายในระยะเวลาไม่ถึง ๒ ปี

ผมไม่รู้จะกราบขอบพระคุณหลวงปู่อย่างไร ที่บุญที่ทำกับท่านช่วยให้ผมมีวันนี้ เหมือนที่หลวงปู่เคยพูดไว้เมื่อตอนท่านมีชีวิตอยู่ว่า ใครทำบุญกับท่าน แม้ท่านตายไปแล้วก็ได้บุญเหมือนที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ และนับตั้งแต่บุญใหญ่ในครั้งนั้น ทำให้ผมสามารถเป็นประธานรองในการทำบุญใหญ่ได้เรื่อยมาทุกครั้งจนถึงปัจจุบัน...”